

W tytułowej kwestii wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi. Badał on prawidłowość decyzji SKO, które utrzymało w mocy decyzję Starosty w przedmiocie odmowy wyrejestrowania naczepy ciężarowej. Jakie było stanowisko Sądu?

WSA podkreślił na wstępie, że w sytuacji, gdy pojazd uległ zniszczeniu (kasacji) za granicą, to materialnoprawną podstawę do wyrejestrowania bądź ewentualnej odmowy wyrejestrowania pojazdu może stanowić wyłącznie przepis art. 71 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo o ruchu drogowym w zw. z § 21 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych, wykładany w zgodzie z postanowieniami dyrektywy nr 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Z tego względu, w ocenie Sądu, pojęcie „dokument potwierdzający zniszczenie (kasację)” oznacza, że dowodem potwierdzającym zniszczenie pojazdu może być tylko dokument potwierdzający fakt rzeczywistego zniszczenia (kasacji) tego pojazdu, który jest wiarygodny, niepodważalny, i stwierdza bezsprzecznie określone fakty, a ponadto został wystawiony przez uprawniony zakład przetwarzania. Według Sądu – a wbrew twierdzeniom Skarżącej – nie chodzi tu o bliżej nieokreślony dokument zgodny z art. 5 ust. 3 przywoływanej dyrektywy. Sąd stwierdził bowiem, że Skarżąca błędnie wywodziła naruszenie przez organy § 21 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia, sugerując de facto, że to ten przepis powinien określać treść (formę) takiego dokumentu – zapominając przy tym, że dyrektywa nałożyła określone obowiązki na wszystkie państwa członkowskie. Oznacza to, że każde z państw członkowskich reguluje wynikające z dyrektywy kwestie autonomicznie – zaznaczył WSA.

Sąd zauważył, że o ile polskie prawodawstwo będzie regulować zagadnienie dokumentowania zniszczenia (kasacji) mającego miejsce na terenie Polski (zob. rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu unieważniania dokumentów pojazdów wycofanych z eksploatacji, wzorów zaświadczeń wydawanych dla tych pojazdów, sposobu przechowywania zaświadczeń oraz prowadzenia ich ewidencji), o tyle – odnosząc powyższe do realiów omawianej sprawy – kwestia dokumentu potwierdzającego zniszczenie (kasację) pojazdu na terenie Niemiec określona jest prawodawstwem niemieckim. Według WSA niesłusznie zatem twierdziła Skarżąca, że skoro ustawodawca nie wprowadził warunku wyrejestrowania pojazdu zniszczonego za granicą w postaci przedstawienia kwalifikowanego dokumentu potwierdzającego fakt złomowania, to domaganie się takiego dokumentu stanowi dowód nieuzasadnionego poprawiania ustawodawcy i wyręczania go w implementowaniu norm wspólnotowych. Jak stwierdził WSA, polski prawodawca, z wyżej wskazanych i oczywistych zresztą względów nie mógł wprowadzić przecież katalogu takich dokumentów, dlatego poprzestał na ogólnym wymogu wynikającym z § 21 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia przedłożenia dokumentu potwierdzającego zniszczenie (kasację) pojazdu za granicą – zdając sobie sprawę, że jego kształt czy nazwa mogą różnić się w poszczególnych państwach członkowskich. Równocześnie Sąd dodał, iż nie można jednak powiedzieć, aby dokumentu takiego nie dało się zidentyfikować, ponieważ minimalne wymogi dotyczące tzw. świadectwa złomowania określone zostały decyzją Komisji z 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia minimalnych wymogów, jakim powinno odpowiadać świadectwo złomowania wystawione zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Wobec tego w ocenie Sądu skoro to Skarżąca wywodziła względem organu określone oczekiwania dotyczące skutecznego wyrejestrowania pojazdu, co wynikało z jej bezpośredniego interesu uzyskania określonego, korzystnego dla niej rozstrzygnięcia, to również na Skarżącą, a nie na organie, spoczywał obowiązek ustalenia, jaki dokument na terenie Niemiec wypełnia kryteria określone decyzją Komisji odnoszące się do świadectwa złomowania oraz jakie podmioty są uprawnione do jego wydawania, aby następnie takie świadectwo (zaświadczenie) przedłożyć polskim organom rejestrującym. Nieprzedłożenie takiego dokumentu przez skarżącą, co jest okolicznością bezsporną i niekwestionowaną

Kasacja naczepy za granicą a wyrejestrowanie

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 23, lipiec 2021 10:55

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1011

w toku sprawy, musiało zatem prowadzić do odmowy wyrejestrowania objętego wnioskiem pojazdu – stwierdził Sąd. Zdaniem WSA bez znaczenia w takim przypadku dla rozstrzygnięcia sprawy były inne przedłożone przez Skarżącą dokumenty, potwierdzające fakt zajścia, na skutek którego pojazd uległ spaleni, gdyż dla skutecznego wyrejestrowania pojazdu na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 Prawa o ruchu drogowym nie wystarczy, aby wskazać, że pojazd na skutek określonego zdarzenia za granicą nie nadaje się do dalszej eksploatacji, ale konieczne jest przedłożenie dokumentu świadczącego o tym, że pojazd ten został zniszczony (skasowany) trwale na skutek jego zezłomowania przez uprawniony podmiot, a co za tym idzie, został należycie zagospodarowany jako odpad.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 24 czerwca 2021 r., III SA/Łd 379/21

Źródło: [CBOSA](#)